

תת"ע 2520/05/15 - מדינת ישראל נגד גילה פז

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2520-05-15 מדינת ישראל נ' פז
תיק חיצוני: 90111194651

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	גילה פז

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי ציות לתמרור 302 - עבירה לפי תקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 13.8.14 בשעה 10:35, בעת שהנאשמת נהגה ברכב פרטי מסוג אופל מ.ר. 5126810 (להלן: "הרכב") בצומת הירמוך ואבן גבירול בחיפה, לא צייתה לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתה, בכך שלא עצרה את רכבה לפני קו עצירה.
3. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום וטענה כי צייתה לתמרור ועצרה את רכבה לפני קו העצירה.
4. מטעם המאשימה העידו עורך הדו"ח רס"מ ליעד ישראל ומר יואל אסרף. כמו כן הוגשו דו"ח תנועה ומזכר.

מטעם ההגנה העידו הנאשמת ואביה, מר אריה רוט.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

לקביעה זו הגעתי בהיותי מודעת וערה לעובדה כי עדותו של עורך הדו"ח היא עדות יחידה בהליך פלילי, שעה שעד התביעה הנוסף מר יואל אסרף לא הבחין בעבירה, ומשכך, ובטרם ביססתי עליה את ממצאי בתיק זה, הזהרתי את עצמי ובחנתי את העדות ואת הראיות הנוספות בוחן מעמיק עד שלבסוף שוכנעתי לקבוע כי עדותו של עורך הדו"ח מתארת נאמנה ומשקפת את הנסיבות עובר לביצוע העבירה ורישום הדו"ח ולהלן אפרט בהרחבה.

6. רס"מ ליעד ישראל (להלן: "רס"מ ישראל") תיאר את נסיבות האירוע בדו"ח התנועה (ת/2) כדלקמן:

"אני סטטי בצומת רחובות ירמוך ואבן גבירול דרומית לצומת על אבן גבירול ב-30 מ' לערך רואה את הרכב הנ"ל יורד בירידה מכיוון שוק תלפיות ברח' הירמוך ופונה ימינה לאבן גבירול בנסיעה רצופה ללא עצירה מוחלטת כאשר בכיוון נסיעתה מוצב תמרור עצור מצד ימין בצומת שנראה היטב ולא מוסתר ולצידו משמאל היה מסומן על הכביש קו עצירה לבן שנראה היטב גם. נעצרה עם סיום העבירה תוך שמירה על קע"ר (קשר עין רצוף, ר.פ.) עם הרכב עד שנעצר, יום שמש ראות טובה הוסברה העבירה הייתה עם עוד נוסע נוסף ברכב."

אם כן, לפי גרסתו של רס"מ ישראל, הוא הבחין ממרחק של 30 מטר בנאשמת נוסעת בנסיעה רצופה ללא עצירה מוחלטת בקו העצירה. גרסתו של רס"מ ישראל מפורטת, הוא ציין כי התמרור נראה היטב ואינו מוסתר וכי גם קו העצירה הלבן המסומן על הכביש נראה היטב וכן ציין כי שמר על קשר עין רצוף עם הרכב עד שנעצר.

7. מר יואל אסרף (להלן: "מר אסרף"), אשר התלווה לרס"מ ישראל ביום האירוע, תיאר במזכר (ת/1) את נסיבות האירוע כדלקמן:

"בתאריך הנ"ל עבדתי יחד עם השוטר ליעד ישראל. עמדנו על המדרכה בצומת הרחובות אבן גבירול והירמוך, דרומית לצומת כמס' מטרים מהצומת וראיתי שהשוטר ליעד עוצר רכב פרטי בצבע כסף מס' 51-268-10 ורושם לו דו"ח בגין אי ציות לתמרור 302 (עצור). לציין כי אני שעמדתי ליד ליעד לא הבחנתי בביצוע העבירה, היות ולא הסתכלתי לכיוון הצומת."

8. מר אסרף בחקירתו הנגדית העיד כי לא ראה אם הנאשמת עצרה או לא עצרה את מכוניתה:

"ש. אתה היית באותו זמן שם.

ת. כן.

ש. אתה סימנת עבירה ובאיזה מרחק היית מהרכב שלי.

ת. בערך 50 מטר.

ש. איך אתה יודע בוודאות שאני לא עצרתי.

ת. ציינתי שאני לא ראיתי אם עצרת או לא עצרת.

ש. למעשה אתה לא עד.

ת. זימנו אותי, מי שרשם את הדוח הוא ראה את העבירה."

(פרוטוקול הדיון מיום 5.1.16, עמ' 3, ש' 15-22).

אם כן, מר אסרף לא ראה את ביצוע העבירה במו עיניו ועל כן אין בעדותו כדי לחזק את גרסתו של רס"מ ישראל. על כן, יש להכריע למעשה בין גרסתו של רס"מ ישראל לבין גרסתה של הנאשמת.

9. הנאשמת בחקירתה הראשית מסרה גרסתה כדלקמן:

"אני ירדתי מכיוון השוק, אני הגעתי לצומת ממקום צדדי אל כביש, מהשוק, אני לא יודעת את שם הרחוב, היא הייתה צומת מסוכנת ואני הייתי מודעת לסכנה, אני כל מה שאני רוצה להגיע בשלום לבית שלי, אותי מעניין להימנע מתאונה ולהביא את אבא שלי בשלום הביתה. היה תמרור עצור ולאחר מכן השתלבתי בכביש הראשי באופן מאוד זהיר ואני זוכרת שלא היה שדה ראייה ואני עצרתי כמה פעמים לראות אם באים מכוניות מצד שמאל, זה מה שאני זוכרת. תשומת הלב לרכבים שעלולים לבוא מצד שמאל זה כל מה שאני זוכרת ואז השוטר עצר אותי בצד ימין וטען שלא עצרתי. אין לי דרך טכנית להוכיח שאני עצרתי רק מילה שלי מול מילה שלו."

(פרוטוקול הדיון מיום 5.1.16, עמ' 5, ש' 2-8).

אף שהנאשמת טענה כי עצרה "כמה פעמים", עולה מעדותה כי מבטה ומלוא תשומת ליבה הופנו לרכבים שהגיעו מצד שמאל ולא לצד ימין שם הוצב תמרור העצור, ואף אם עצרה מספר פעמים את רכבה, לא עולה מדבריה כי עצרה לפני קו העצירה.

10. הנאשמת בחקירתה הנגדית עומתה עם גרסתו של רס"מ ישראל וטענה כי עצרה לפני קו העצירה:

"ש. מתי הבחנת לראשונה בניידת המשטרה.

ת. כשפניתי ימינה.

ש. אחרי קו העצירה.

ת. כן.

ש. השוטר ציין כי חצית את קו העצירה בנסיעה רצופה והוא הבחין בכך במרחק של 30 מטר, את הבחנת בקו העצירה לפני שעברת אותו.

ת. אני לא מכירה את המקום אבל ראיתי את קו העצירה ועצרתי."

(פרוטוקול הדיון מיום 5.1.16, עמ' 5, ש' 13-19).

11. גרסתה של הנאשמת לפיה עצרה לפני קו העצירה אינה מתיישבת עם תגובתה הראשונית, כפי שנכתבה במעמד קבלת דו"ח התנועה, בה למעשה הודתה בביצוע העבירה וכי לא עצרה עצירה מוחלטת כמתחייב.

בדו"ח התנועה במקום המיועד לדברי הנהג נכתב:

תגובה ראשונית: "נכון שלא עצרתי אבל נסעתי לאט על 5 קמ"ש ולא הייתה תנועה בכביש."

תגובה סופית בקבלת הדוח: "עצרתי ניפגש בבימ"ש."

אם כן, הנאשמת הודתה בזמן אמת כי לא עצרה את רכבה ואף טענה להגנתה כי נסעה לאט וכי לא היו רכבים בכביש. תגובתה המאוחרת והסותרת, אין בה כדי לשנות מהעובדה כי הודאתה ותגובתה הראשונית מהווים חיזוק לגרסתו של עורך הדו"ח.

יצוין, כי הנאשמת הופנתה בחקירתה הנגדית לתגובתה הראשונית במעמד קבלת הדוח וטענה כי לא אמרה דברים אלה (פרוטוקול הדיון מיום 5.1.16, עמ' 5, ש' 11-12). הכחשה זו של הנאשמת יש בה כדי לפעול לחובתה, שכן עסקינן בניסיון להרחיק עצמה שדינו להידחות.

12. רס"מ ישראל נשאל בחקירתו הנגדית אודות הדברים שאמרה לו הנאשמת במעמד קבלת הדוח והשיב כדלקמן:

"ש. יש לך דרך להוכיח שמה שאמרתי זה מה שכתבת?"

ת. אין לי שום אינטרס לשקר, אני 15 שנה בתנועה, עם אלפי דוחות שאני רושם מידי יום. בפעמים שהגעתי לדוכן העדים הם בודדות וכל מה שנאמר מצידך זה מה שרשום בדוח. אם את שואלת אם יש לי מצלמה אז אין לי."

(פרוטוקול הדיון מיום 5.1.16, עמ' 4, ש' 15-18).

עדותו של רס"מ ישראל הייתה מהימנה ואני מקבלת את עדותו כי הדברים שהעלה על הכתב בדו"ח התנועה

משקפים נאמנה את הדברים שאמרה לו הנאשמת במעמד קבלת הדו"ח. רס"מ ישראל אף רשם את תגובתה הסופית של הנאשמת לפיה טענה כי עצרה את רכבה, מה שתומך במסקנה כי רס"מ ישראל כתב באופן מלא ומדויק את הדברים שטענה הנאשמת בפניו.

13. מטעם הנאשמת העיד אביה, מר אריה רוט (להלן: "מר רוט"), אשר נסע עמה ברכב במועד האירוע. מר רוט העיד כי הנאשמת צייתה לתמרור "עצור" ועצרה את מכוניתה:

"ש. אתה נסעת איתי באוטו.

ת. כן, ירדנו לשוק תלפיות לכיוון רחוב גולני.

ש. השוטר טען שלא עצרתי בעצור.

ת. בסוף הרחוב היה שלט עצור בשביל רחוב גולני, היא עצרה יפה וחושך מזה ברחוב גולני עברו שני מכוניות והיא נתנה להם לעבור ופתאום בחור צעיר יושב ועושה לנו (מדגים) לעצור, אני לא יודע למה."

(פרוטוקול הדיון מיום 5.1.16, עמ' 5, ש' 22-27).

14. בחקירתו הנגדית התברר כי כושר הראיה של מר רוט לקוי וכי אין לו רישיון נהיגה מזה 25 שנה בגין ראייתו הלקויה:

"ש. אתה רואה טוב.

ת. הראיה שלי לא כל כך טובה, אני רואה חלש, לא רואה טוב. אני לא נוהג כי אין לי רישיון נהיגה, היה לי לפני כ- 25 שנה וזה בגלל שאני לא רואה טוב."

(פרוטוקול הדיון מיום 5.1.16, עמ' 5, ש' 30 - עמ' 6, ש' 4).

לאור הצהרתו של מר רוט בדבר כושר הראיה שלו, ובשים לב להתרשמותי, הרי שלא ניתן לקבל את גרסתו ומכאן שאין בעדותו כדי לתמוך בגרסתה של הנאשמת.

15. לסיכום, גרסתו של רס"מ ישראל כפי שפורטה בדו"ח התנועה לא נסתרה על ידי הנאשמת ומצאתי כי עדותו מהימנה. גרסתה של הנאשמת היתה בלתי עקבית, לא תאמה את תגובתה הראשונית במעמד קבלת הדו"ח והעד שהעיד מטעמה אינו יכול לתמוך בגרסתה.

לאור האמור אני מבכרת את גרסתו של רס"מ ישראל על פני גרסתה של הנאשמת. אמנם עדותו של רס"מ ישראל מהווה עדות יחידה, אך כפי שצוין לעיל, אני סבורה כי ניתן לבסס על סמך עדות זו את הרשעת הנאשמת.

16. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

17. **טיעונים לעונש יישמעו בדיון בפני ביום 12.12.16 בשעה 10:00.**

18. המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין וזימון לדיון לצדים בהתאם.

לנאשמת תישלח המזכירות עותק הכרעת הדין והזימון לכתובת: ת.ד. 270 קרית עמל טבעון.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.